

اخبار و گزارش های کارگری 22 دی ماه 1403

- بیانیه جمعی از زندانیان سیاسی در مخالفت با اعدام خواهان لغو کلی مجازات غیر انسانی و ارتجاعی اعدام هستیم
- سپیده رشنو: «ما نمی‌توانیم برای «زندگی» فریاد بزنیم اما در مورد این آدم‌کشی روزانه سکوت کنیم.»
- بیانیه تشکل های مستقل در محکومیت حکم اعدام پخشان عزیزی
- تجمع اعتراضی کارکنان کارخانه سیمان ایلام نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات و مشکلات مدیریتی و زیست محیطی
- ادامه اعتراضات جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه چوکا نسبت به عدم پرداخت مطالبات با تجمع مقابل اداره تامین اجتماعی رضوانشهر
- یادبود جان باختگان انهدام هواپیما اوکراینی در دانشگاه صنعتی شریف به دلیل استفاده از واژه «انهدام» لغو شد!
- کانون نویسندگان ایران:
- دیدار هیئت دبیران و جمعی از اعضای کانون نویسندگان ایران با خانواده ی بکتاش آبتین
- بیانیه مشترک بنیاد بین‌المللی حمایت از مدافعان حقوق بشر و انجمن قلم امریکادر باره جان باختن بکتاش آبتین
- تشدید فشارهای امنیتی برای حضور اسماعیل عبدی در دادسرای اسلامشهر
- بیانیه فعالان صنفی معلمان خراسان رضوی در محکومیت احکام ظالمانه علیه فعالان صنفی سراسر کشور
- آتش‌سوزی در خوابگاه الغدیر دانشگاه صنعتی اصفهان
- پیام تبریک و حمایت دو معلم زندانی به مناسبت برگزاری مجمع عمومی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران
- مرگ و مصدومیت 3 کارگر در گیلان غرب بر اثر انفجار مخزن سوخت یک تریلی
- جان باختن یک کارگر در کاشان زیر آوار دیوار

*بیانیه جمعی از زندانیان سیاسی در مخالفت با اعدام خواهان لغو کلی مجازات غیر انسانی و ارتجاعی اعدام هستیم

در حالی که نظام سیاسی حاکم بر ایران با تداوم سیاست‌های بحران‌زای داخلی و خارجی، وضعیت دهشتناکی را برای مردم ایران ایجاد کرده است، راه حل را در تشدید سرکوب‌ها در حوزه‌های اجتماعی و سیاسی و فرهنگی جست‌وجو می‌کند.

حاکمیت که نگران شکل‌گیری جنبش‌های اعتراضی دیگری است، تلاش می‌کند با افزایش بی‌سابقه مجازات اعدام، سایه وحشت و هراس را بر جامعه نگه دارد. به گونه‌ای که با اعدام بیش از ۱۰۰۰ نفر، حدود ۷۵ درصد اعدام‌های صورت گرفته در جهان در سال ۲۰۲۴ سهم مردم ایران شده است.

در تازه‌ترین مورد حکم اعدام سه زندانی سیاسی پخشان عزیزی، بهروز احسانی و مهدی حسنی در دیوان عالی تایید شده و بیم آن می‌رود که این احکام اجرا شود.

لذا ما جمعی از زندانیان سیاسی با محکومیت اصل مجازات اعدام، آن را نمونه‌ای از قتل عمد حکومتی تلقی کرده و خواهان لغو کلی این مجازات غیر انسانی و ارتجاعی هستیم.

ضمناً با اعلام حمایت و پشتیبانی خود از سه زندانی سیاسی پخشان عزیزی، بهروز احسانی و مهدی حسنی، از مردم ایران و همچنین مجامع و سازمان‌های بین‌المللی به ویژه نهادهای فعال در حوزه حقوق بشر می‌خواهیم که در راستای نجات جان زندانیان سیاسی که با خطر حکم اعدام روبه‌رو هستند و همچنین لغو کلی مجازات اعدام، از تمام ظرفیت خود برای اقدامات موثر استفاده نمایند.

اسامی امضاکنندگان:

۱- زرتشت احمدی راغب

۲- حسین استاجی

۳- شیوا اسماعیلی

۴- رضا اکبری منفرد

۵- سپهر امام جمعه

۶- لقمان امین پور

۷- سیامک امینی

۸- محمود اوچاقلو

۹- گلرخ ایرایی

۱۰- محمد آشتیانی عراقی

۱۱- شهریار براتی نیا

۱۲- وحید بنی عامریان

۱۳- پدی بهاری

- ۱۴- سکینه پروانه
- ۱۵- مرتضی پروین
- ۱۶- محمدحسن پوره
- ۱۷- حسین پیری
- ۱۸- محمد تقوی
- ۱۹- فروغ تقی پور
- ۲۰- عیسی چولاندیم
- ۲۱- احمدرضا حائری
- ۲۲- محمد حبیبی
- ۲۳- ناهید خداجو
- ۲۴- نسرین خضری جوادی
- ۲۵- شاهرخ دانشورکار
- ۲۶- میثم دهبان زاده
- ۲۷- مهران رئوف
- ۲۸- رضا رضایی
- ۲۹- کامران رضایی فر
- ۳۰- داود رضوی
- ۳۱- خسرو رهنما
- ۳۲- خشایار سفیدی
- ۳۳- حمزه سواری
- ۳۴- محمد شافعی
- ۳۵- ثنیوا شاهسیاه
- ۳۶- حسین شنبه زاده
- ۳۷- حسین شهسواری

- ۳۸- مولود صفایی
- ۳۹- زهرا صفایی
- ۴۰- سپهر ضیایی
- ۴۱- فاطمه (حوریه) ضیایی آزاد
- ۴۲- هومن طاهری
- ۴۳- جمشید عزیزی
- ۴۴- بابک علیپور
- ۴۵- مرضیه فارسی
- ۴۶- نصرالله فلاحی
- ۴۷- الهه فولادی
- ۴۸- پویا قبادی
- ۴۹- آذر کوروندی
- ۵۰- اسماعیل گرامی
- ۵۱- سعید ماسوری
- ۵۲- رضا محمدحسینی طامه
- ۵۳- محمد علی محمودی
- ۵۴- امیرحسین مرادی
- ۵۵- بابک مرادی
- ۵۶- وریشه مرادی
- ۵۷- علی معزی
- ۵۸- فرزاد معظمی گودرزی
- ۵۹- جواد منبری
- ۶۰- ابوالحسن منتظر
- ۶۱- محمد نجفی

۶۲- طاهره نوری

۶۳- حورا نیک بخت

۶۴- اسدالله هادی

۶۵- علی هارون الرشیدی

۶۶- مریم یحیوی

۶۷- میریوسف یونسی

۶۸- علی یونسی

***سپیده رشنو: «ما نمی‌توانیم برای «زندگی» فریاد بزنیم اما در مورد این آدم‌کشی روزانه سکوت کنیم.»**

سپیده رشنو، درباره کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» و مشخصاً تایید حکم سه تن از زندانیان فعال در این کمپین، در صفحه اینستاگرام خود نوشت:

«پنجاه هفته است که از سی زندان، فریادِ مقاومی از زنان و مردان برای زندگی به گوش می‌رسد. آدم‌هایی که خود اسیرند و نمی‌دانند کدام شب، آخرین باری است که هم‌بندی یا هم‌اتاقی‌شان را می‌بینند که دارد غذا می‌خورد، می‌خندد یا می‌خوابد. آن زندانی که حالا دیگر آن‌قدر ماه‌ها یا سال‌ها با او خندیده، رقصیده، گریسته و زیسته‌اند که حالا دیگر فرقی با برادر، خواهر یا مادر ندارد. نمی‌دانند کدام صبح است که بیدار می‌شوند و یک رخت‌خوابِ خالی می‌بینند و لباس‌هایش را که ممکن است هنوز روی بند خیس باشد.

پنجاه هفته از کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» گذشت و حالا سه نفر از کسانی که خودشان سه‌شنبه به سه‌شنبه با زندانیان دیگر اعتصاب غذا کردند، در خطر اعدام‌اند: «#پخشان_عزیزی، #بهروز_احسانی و #مهدی_حسینی»

این کشتار روزانه یک وحشتِ پنهان است که فقط زندانیان و نزدیکانِ کسانی که اعدام می‌شوند، دارند آن را زندگی می‌کنند. تنها تلخی و سنگینی مرگِ آن‌ها که نامشان به ما می‌رسد، در مغز و پی زندگی ما می‌ماند.

زیستن، پاسداشتِ جشن دارد، نه بردن پای طنابِ دار. زندگی، حق انسانی ماست و امنیتِ جانی حق شهروندی ما. ما نمی‌توانیم برای «زندگی» فریاد بزنیم اما در مورد این آدم‌کشی روزانه سکوت کنیم. فریادِ خودمان را بشناسیم که فریادِ هر کدام از ما شکلی، رنگی و اندازه‌ای دارد. که فریادِ ما نوریست؛ چراغیست در این تاریکی هزار ساله.

که مردمان آن ایرانِ آزاد، مردمان همین امروزند.»

***بیانیه تشکل‌های مستقل در محکومیت حکم اعدام پخشان‌عزیزی**

فریاد علیه اعدام های ضدبشری، قرون وسطایی و بغایت ارتجاعی، فرزندان زندانی و محکومان زیر حکم را رساتر از پیش سر دهیم و به دفاع قاطعانه از جانهای بیگناه برخیزیم ..

«فرجام خواهی پخشان عزیزی در دیوان عالی کشور رد شد و حکم اعدام ایشان تأیید گردید.»

این خبری تأسف بار بود که امیر رئیسیان وکیل پخشان عزیزی منتشر کرد. ایشان می گوید: «به هیچکدام از ایراداتی که در رابطه با پخشان مطرح شده بود، از سوی دیوان عالی کشور پاسخی داده نشده و با ایرادات این پرونده من جمله ایرادات شکلی و ماهوی بی توجهی شده ، به مدارک و مستنداتی که نشان می داد پرونده پخشان مستعد صدور حکم اعدام نیست و فعالیت ایشان در شمال سوریه در اردوگاه آوارگان شنگال و سایر اردوگاه های آوارگان جنگ داعش فعالیت مسالمت آمیزی بوده که اساساً سویه سیاسی نداشته و حول محور امداد رسانی به تهاجمات داعش بوده است، هیچ توجهی نشده است.» چشم بستن قضات پرونده در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران و شعبه ۳۹ دیوان عالی کشور بر واقعیات، بیان گر عزم و اراده بی دادگاهی است که حکم را بر سلب حق حیات از پخشان عزیزی صادر کرده است.

پخشان عزیزی تاوان تعهد داشتن به حقوق انسانی مردم ستم دیده ای را می پردازد که از هر سو مورد تعرض گروه های ارتجاعی داعش، ارتش ترکیه و همپیمانان غربی و ناتو و حاکمیت سوریه و روسیه و سپاه قدس قرار داشتند. پخشان عزیزی با حضور خود در شمال سوریه در اردوگاه شنگال و سایر اردوگاه ها به پرستاری و امدادگری آوارگان شتافت تا با کمک های انسان دوستانه، دردها و زخم های وارد شده بر تن و جان و روان زنان، کودکان و مردم مظلوم و آسیب دیده کرد را التیام بخشد. او نه با سلاح مرگ بار که با دستان پرتوان و دلی آکنده از مهر و عشق به هموع، به آسیب دیدگان جنگ یاری می رساند و بر تنفر از جنگ و خون ریزی و توسعه طلبی، بر آرامش مردم تأکید داشت. اکنون دادگاه های جمهوری اسلامی و قضات میر غضب آن حکم برآن داده اند که قلبی که برای توده های زحمتکش کرد می تپد از تپش باز دارند و پخشان عزیزی را به دلیل یاری رساندن و ایستادن کنار مردم اعدام کند.

از سوی دیگر صدور چنین احکام ظالمانه ای که بویژه پس از خیزش بزرگ ۱۴۰۱ زن، زندگی، آزادی، شتاب بی وقفه ای گرفته است، لبه تیز خود را با بیشترین سرکوب های وحشیانه و خشونت بار علیه زنان فعال زحمتکش نشانه رفته است، تا با پرونده سازی های واهی و سناریو نویسی های دروغین امنیتی، بر اعتراضات و خیزش ها و برآمدهای خیابانی و تشکل یابی توده های به جان آمده، مانع ایجاد نماید. سرکوبگران حاکم که در عرصه های رویارویی مستقیم با مردم، با نیروی قاطع، فعال و بیخاسته زنان و دختران جوان علیه ستم، تبعیض و استثمار، مواجه گردیدند که علیرغم حجم عظیمی از کشتارهای خونین، ساچمه آجین نمودن پیکر و چشمان فرزندان دلیر مردم، و بازداشت های گسترده و احکام زندان و حبس های طویل المدت و اعدام آنان، پا به پس نهند و همچنان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی حضوری فعال و معترضانه دارند. پس به زعم خودشان و منطق سرکوب شان، باید ریشه و پتانسیل بالای زنان مبارز و زندانیان سیاسی را از بیخ خشکانه شود و در نهایت سرکوب و ایجاد رعب در کل جامعه را نیز در همین راستا تحقق پیدا کند. افزایش تعداد اعدام ها و سرعت دادن به آن در زندان ها و گردن گیری از زنان برای بر پا کردن چوبه های دار ، در چنین بستری قابل درک است .

تشکل های مستقل امضا کنندگان این بیانیه صدور حکم اعدام بر علیه پخشان عزیزی، مهدی حسنی، بهروز احسانی و سایر زندانیانی که زیر حکم ظالمانه اعدام هستند را محکوم می کنند و همه تشکل ها، فعالان و مردم زحمتکش را به دفاع از ایشان فرا می خوانند.

۲۲ دی ماه ۱۴۰۳

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

گروه اتحاد بازنشستگان

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کارگران بازنشسته خوزستان

***تجمع اعتراضی کارکنان کارخانه سیمان ایلام نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات و مشکلات مدیریتی و زیست محیطی**

روزشنبه 22 دی، کارکنان کارخانه سیمان ایلام برای اعتراض به عدم پاسخگویی به مطالبات و مشکلات مدیریتی و زیست محیطی نظیر دخالت مشاوران بازنشسته، پروازی بودن مدیران ارشد و تصمیمات غیرمنطقی برخی بخش های این مجتمع و عدم توجه به مسائل زیست محیطی از جمله آلودگی های ناشی از فعالیت این مجموعه و ضرورت تعمیر و ارتقای سیستم فیلتراسیون دست به تجمع در این واحد تولیدی واقع در 15 کیلومتری شهرستان سر آبله، استان ایلام زدند.

***ادامه اعتراضات جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه چوکا نسبت به عدم پرداخت مطالبات با تجمع مقابل اداره تامین اجتماعی رضوانشهر**

روزشنبه 22 دی، جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه چوکا در ادامه اعتراضاتشان نسبت به عدم پرداخت مطالبات دست به تجمع مقابل اداره تامین اجتماعی رضوانشهر در استان گیلان زدند.

در همین رابطه: تجمع اعتراضی جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه چوکا نسبت به عدم پرداخت مطالبات

روزشنبه 15 دی، جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه چوکا برای اعتراض به عدم پرداخت مطالبات در این واحد تولیدی واقع در شهرستان رضوانشهر، استان گیلان تجمع کردند.

*یادبود جانباختگان انهدام هوایما اوکراینی در دانشگاه صنعتی شریف به دلیل استفاده از واژه «انهدام» لغو شد!

خبرنامه
امیرکبیر
Aut News

یادبود جانباختگان انهدام هوایمای اوکراینی

یادبود جانباختگان هوایما اوکراینی در شریف
با فشار نهادهای امنیتی لغو شد

www.autnews.org @EEAUT @autnews_org @autnews_org

روز گذشته (جمعه 21 دی)، هیات نظارت دانشگاه صنعتی شریف اعلام کرد که مراسم یادبود جانباختگان انهدام هوایما اوکراینی که قرار بود تا ساعاتی دیگر در دانشگاه شریف برگزار شود؛ به دلیل استفاده از واژه #انهدام در پوستر اطلاع رسانی آن لغو شده است! آن‌ها در بیانیه خود تاکید کردند که واژه «انهدام» اشاره به عمدی بودن شلیک موشک به هوایما دارد.

این درحالی است که برگزار کنندگان مراسم پیش از این متعهد شده بودند که در صورت برگزاری مراسم، شخص یا نهاد دیگری جز روابط عمومی دانشگاه شریف حق ضبط هیچ صوت یا تصویری از این جلسه را ندارد؛ با این حال پس از فشارهای نهادهای #امنیتی و #اطلاعاتی مجوز این برنامه دیروز و در روز تعطیل! (جمعه) لغو شد.

برگرفته از کانال خبرنامه امیرکبیر

*کانون نویسندگان ایران:

دیدار هیئت دبیران و جمعی از اعضای کانون نویسندگان ایران با خانواده‌ی بکتاش آبتین

عصر پنج‌شنبه مورخ ۲۰ دی‌ماه ۱۴۰۳ جمعی از اعضای پیشین و فعلی هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران، با حضور در منزل مریم یآوری؛ یار و همسر بکتاش آبتین، خاطره‌ی این عضو پایدار و سربلند کانون نویسندگان ایران را گرامی داشتند.

این مراسم در فضایی صمیمانه با خوش‌آمدگویی مریم یآوری؛ یار و همسر بکتاش آبتین و آرمان کاظمی؛ برادر بکتاش آبتین آغاز شد.

در ادامه اکبر معصوم‌بیگی، ناصر زرافشان، منیژه نجم‌عراقی، نسترن موسوی، هما زرافشان، آیدا عمیدی، علیرضا بهنام، علیرضا آدینه، قارن سوادکوهی، آرمان کاظمی و مریم یآوری به ذکر یادمانده‌هایی از آبتین پرداختند و علی صبوری و علی‌اکبر جانوند نیز شعرهایی به‌یاد بکتاش قرائت

کردند. پس از آن سیامک میرزاده قطعه‌ای موسیقی با ترانه‌ای از بکتاش آبتین که از سروده‌های دوران زندان او بود، اجرا کرد و در آخر، این گروه‌آبی با تقدیم قابی از پوستر سومین سالگرد قتل حکومتی بکتاش آبتین به خانواده‌ی او از سوی هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران و گرفتن عکس‌هایی به یادگار، پایان یافت.

گفتنی‌ست در این مراسم صمیمانه ناصر زرافشان، هما زرافشان، نسترن موسوی، اکبر معصوم‌بیگی، قاسم روبین، منیژه نجم‌عراقی، علی صبوری، مهین غفاری، قباد آذرآیین، آیدا عمیدی، روزبه سوهانی، هادی هیالی، علیرضا آدینه، علی‌اکبر جانوند، علی کاکاوند، علیرضا بهنام، سیامک میرزاده، قارن سوادکوهی، آرمان کاظمی و مریم یآوری حضور داشتند.

***بیانیه مشترک بنیاد بین‌المللی حمایت از مدافعان حقوق بشر و انجمن قلم امریکادرباره جان باختن بکتاش آبتین**

با وجود گذشت سه سال از درگذشت بکتاش آبتین، ایران هنوز از پذیرش مسئولیت مرگ او در دوران بازداشت سرباز می‌زند.

۸ ژانویه ۲۰۲۵ سومین سالگرد درگذشت بکتاش آبتین، شاعر، فیلمساز و مدافع حقوق بشر است که در دوران همه‌گیری کووید ۱۹، ناعادلانه، به شش سال حبس در زندان اوین محکوم شده بود.

«در این روز تلخ، که به سوگ از دست دادن زندگی و کلمات و آثار بکتاش آبتین نشستیم، همچنان خواستار پاسخگویی در قبال مرگ نابهنگام و قابل‌اجتناب او هستیم. با توجه به ناتوانی مقامات ایرانی در انجام تعهدات بین‌المللی خود، بنیاد بین‌المللی حمایت از مدافعان حقوق بشر (Front Line Defenders) و انجمن قلم امریکا (PEN America) به‌طور مشترک خواهان تحقیق بین‌المللی و بی‌طرفانه در مورد مرگ بکتاش آبتین و دیگر افرادی هستند که به خاطر فعالیت در زمینه‌ی مسائل حقوق بشر و آزادی بیان هدف قرار گرفته‌اند. این تحقیقات باید با هدف انتشار نتایج و به محاکمه کشاندن مسئولان این‌گونه بی‌عدالتی‌ها باشد. ما همچنین از دیگر کشورهای عضو سازمان ملل می‌خواهیم که در چهارمین چرخه‌ی بررسی ادواری جهانی (UPR) در مورد ایران در شورای حقوق بشر، که تا چند هفته‌ی دیگر برگزار خواهد شد، مقامات ایرانی را به‌ویژه در ارائه‌ی مراقبت‌های پزشکی مناسب و به‌موقع و بدون تبعیض به زندانیان زیر فشار بگذارند تا توصیه‌های شورا را بپذیرند و اجرا کنند.»

در ۳ دسامبر ۲۰۲۱، علائم شدید کووید ۱۹ در بکتاش آبتین مشاهده شد. در دوران بیماری، او را میان زندانیان هم‌بند و درمانگاه زندان نگه داشتند تا شب ۶ دسامبر ۲۰۲۱ که به بیمارستان طالقانی منتقل شد. او در زمان درمان در بیمارستان طالقانی به تخت خود زنجیر شده بود. دو روز طول کشید تا خانواده از طریق هم‌بندی‌هایش از انتقال او به بیمارستان مطلع شدند زیرا مقامات زندان ایران از ارائه‌ی هرگونه اطلاعات بیش‌تر درباره‌ی مکان او خودداری می‌کردند. دو روز بعد، در ۸ دسامبر ۲۰۲۱، این مدافع حقوق بشر به دلیل وخامت حال به بخش مراقبت‌های ویژه منتقل شد. در ۱۳ دسامبر ۲۰۲۱، به او مرخصی پزشکی دادند تا ادامه‌ی درمان زیر نظر پزشکان معتمد خانواده‌اش صورت گیرد. اما، به گفته‌ی کانون نویسندگان ایران (IWA) و خانواده‌ی بکتاش، دیگر بسیار دیر شده بود. گروهی از سازمان‌های حقوق بشری پس از شنیدن این خبر که او در ۱ ژانویه در کمای

مصنوعی قرار گرفته است از ایران خواستند که متعهد به ارائه بهترین مراقبت‌های تخصصی پزشکی ممکن به آبتین شود، اما او روز بعد درگذشت.

از زمان زندانی شدن بکتاش آبتین در اواخر سپتامبر ۲۰۲۰، این دومین بار بود که به کووید ۱۹ مبتلا می‌شد. نخستین بار در آوریل ۲۰۲۱ در زندان اوین تهران به این ویروس مبتلا شده بود. آن زمان، گزارش‌ها از بحرانی بودن وضعیت سلامتی او خبر می‌دادند که به دلیل مشکلات ریوی پیشین آسیب‌پذیر بود و با شرایط نامناسب زندگی زندانیان در زندان‌های ایران تشدید شده بود.

در ۱۵ مه ۲۰۱۹، شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران بکتاش آبتین را به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» به پنج سال و به اتهام «تبلیغ علیه نظام» به یک سال حبس محکوم کرد که به همکاری مشترک او در نگارش کتابی درباره‌ی تاریخ کانون نویسندگان ایران (IWA) مربوط می‌شود که هدف آن ترویج آزادی بیان و محکوم کردن سانسور در ایران است. دوران حبس شش‌ساله‌ی او از ۲۶ سپتامبر ۲۰۲۰ آغاز شد، پس از موج اول همه‌گیری کووید که زندان‌های ایران را درنور دیده بود.

بکتاش آبتین از ابتدا نباید به خاطر فعالیت‌های حقوق بشری و استفاده از حق آزادی بیان زندانی می‌شد. بنیاد بین‌المللی حمایت از مدافعان حقوق بشر و پین امریکا حکومت را مسئول مرگ آبتین می‌داند زیرا دسترسی او به درمان مناسب و مرخصی پزشکی پس از ابتلا به کووید ۱۹ در زندان اوین به تأخیر افتاد.

مقامات ایران، به‌جای بررسی رویه‌های مطرح‌شده و انجام تحقیقات فوری و جامع و بی‌طرفانه درباره‌ی مرگ بکتاش آبتین، بر اقدامات تلافی‌جویانه درباره افراد بازداشت‌شده به دلیل دفاع از حقوق بشر افزوده‌اند، این انتقام‌گیری شامل احضارهای خودسرانه به زندان، ممانعت از دسترسی به‌موقع به درمان و مرخصی پزشکی و در برخی موارد محدودیت دسترسی به پیکر بی‌جان آن‌ها و ممنوعیت شیوه‌ها و مکان‌های عزاداری موردنظر خانواده‌ها است.

دولت ایران این الگوی غفلت عمدی پزشکی را به عنوان یک مشکل پذیرفته، که به معنای تأیید توصیه‌ی سازمان ملل در سال ۲۰۱۹ است که در پی بررسی سوابق حقوق بشری ایران در چرخه‌ی پیشین UPR ارائه شد و تضمین می‌کرد که همه‌ی زندانیان بدون تبعیض به مراقبت و درمان مناسب پزشکی دسترسی داشته باشند.

مرگ بکتاش آبتین و حکایت ادامه‌دار دیگر زندانیانی که از دریافت مراقبت‌های پزشکی محروم شده یا با تأخیرهای طولانی به آن دست یافته‌اند نشان می‌دهد که این وضعیت بحرانی در کم‌وبیش شش‌ساله اخیر به قوت خود باقی است بی‌آن‌که به آن توجهی شده باشد.

نویسندگان و مدافعان حقوق بشر بکتاش آبتین را با جمله‌ی «... به امید روزی که هیچ‌کس در دنیا به خاطر افکارش و داشتن خواسته‌ی زیبایی همچون آزادی در زندان نباشد» به یاد خواهند آورد.

***تشدید فشارهای امنیتی برای حضور اسماعیل عبدی در دادسرای اسلامشهر**

شعبه ۱ بازپرسی دادسرای عمومی و انقلاب اسلامشهر پس از آنکه اسماعیل عبدی عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران در ۱۷ دیماه برای جلسه تفهیم اتهام مراجعه نکرد، یکی از وکلای پرونده را برای حضور در دادسرا دعوت کرد.

در این جلسه رامین صفرنیا به سئوالات بازپرس پاسخ داد. این وکیل از تشدید فشارهای امنیتی به بازپرسی برای الزام به حضور اسماعیل عبدی در دادسرا خبر داد.

این معلم پس از گذراندن ۸ سال و ۸ ماه زندان با پذیرش اعاده دادرسی توسط شعبه ۹ دیوان عالی کشور با تودیع وثیقه آزاد شد.

پیشتر فرامرز خدانشناس وکیل کاری اسماعیل عبدی گفته بود که با حکم هیات تخلفات اداری آموزش و پرورش شهرستانهای تهران موکلش از کار اخراج و پس از آن با شکایت سپاه پاسداران ممنوع الخروج شده است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن حمایت قاطعانه از این معلم اعلام می کند زندان و سرکوب، هرگز معلمان را از پیگیری مطالبات قانونی خود باز نمی دارد.

***بیانیه فعالان صنفی معلمان خراسان رضوی در محکومیت احکام ظالمانه علیه فعالان صنفی سراسر کشور**

فراخوانی جهان سرشار از آزادی و شادیست

اگر این دیو و این دیوار که می بندد ره دیدار، بگذارد!...

“محمدرضا شفیعی کدکنی”

صدور احکام ناعادلانه و ظالمانه ۶ سال زندان (جمعا ۲۴ سال) برای ۴ تن از خوش نام ترین و دلسوزترین معلمان خوزستان: بانو

#کوکب_بداغی_پگاه و آقایان: #پیروز_نامی، #سیامک_صادقی_چهرازی و #علی_کروشات

و همینطور احکام صادره مبنی بر ۳ ماه حبس تعزیری برای آقایان: #شکرالله_احمدی، #روحاله_گرهگشا، #جانمحمد_احمدی و #علی_احمدی

و نیز حکم سنگین و ظالمانه اخراج و انفصال دائم ۴ معلم خوشنام کردستان: آقایان #پرویز_احسنی، #هیوا_قریشی، #کاوه_محمدزاده و #امید_شاهمحمدی

و اتهام واهی تبلیغ علیه نظام برای خانم #کبری_ظاهرخانی، مدیر دبیرستان دوره اول قزوین

نشان از ناعدالتی و سرکوب و ستیزه مسلم با جریانات مطالبه گری قانونی توسط دستگاه قضایی کشور است،

ما #فعالان_صنفی_معلمان_خراسان_رضوی ضمن اعتراض به صدور این احکام ظالمانه و پرونده سازیهای ناعادلانه، خواهان #لغو_احکام_مربوطه و برگزاری #محاکمات_علنی از جهت حق عمومی شفافیت برای محکومین صنفی و همچنین پایان برخوردهای غیرقانونی با کنشگران صنفی کشور هستیم.

جمعی از فعالان صنفی معلمان خراسان رضوی

*آتش‌سوزی در خوابگاه الغدير دانشگاه صنعتی اصفهان

بامداد روز شنبه 22 دی، آتش‌سوزی در دفتر کنار سالن مطالعه خوابگاه 12 پسرانه الغدير دانشگاه صنعتی اصفهان به وقوع پیوست.

براساس گزارش های رسانه ای شده، در این حادثه دو دانشجو به دلیل دودزدگی دچار مشکلات تنفسی شدند و یک دانشجو نیز به دلیل آسیب به پا مصدوم شد.

*پیام تبریک و حمایت دو معلم زندانی به مناسبت برگزاری مجمع عمومی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

پس از پنج سال وقفه، مجمع عمومی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران اخیراً برگزار شد. در طول این پنج سال، موانع و مانع‌تراشی‌های متعددی از سوی نهادهای امنیتی برای جلوگیری از برگزاری این مجمع صنفی مستقل کشوری صورت گرفت.

برگزاری موفق این مجمع نشان‌دهنده اهمیت این رویداد و نقش آن در تقویت فعالیت‌های صنفی است. همکاران ما از سراسر کشور، در اقدامی شجاعانه و با تکیه بر خرد جمعی، در برابر موانع و کارشکنی‌ها ایستادگی کردند. آن‌ها با برگزاری موفق مجمع در بستر فضای مجازی، مسیر تازه‌ای را پیش روی سایر تشکل‌های عضو شورای هماهنگی قرار دادند. این رویکرد، با بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت‌های شبکه‌های اجتماعی، بار دیگر ثابت کرد که برگزاری مجمع عمومی نیازی به مجوزهای حکومتی ندارد. همچنین، این حرکت خط بطلانی بر توقف فعالیت‌های صنفی به بهانه‌های قانونی کشید. چرا که مشروعیت این مجموعه، به پذیرش و همراهی اعضا و فرهنگیان وابسته است، نه تأیید نهادهای حکومتی.

از سوی دیگر، دستاوردهای ناشی از مقاومت‌های اجتماعی اقشار مختلف در سال‌های اخیر، ما را ملزم می‌کند که همراه با جامعه، در برابر قوانین ناعادلانه حکومتی به مقاومت مدنی ادامه دهیم.

ما ضمن قدردانی از همکارانمان در مجموعه شورای هماهنگی، برگزاری موفقیت‌آمیز مجمع عمومی را صمیمانه تبریک می‌گوییم. امیدواریم سایر تشکل‌های صنفی معلمان، با الهام از همکارانمان در سندج، مازندران، هرسین و اسلام‌آباد غرب که مسئولانه و شجاعانه مجمع عمومی خود را برگزار کردند، این رویکرد اتخاذ شده توسط شورای هماهنگی را سرلوحه و چراغ راه خود قرار دهند. همچنین، امیدواریم به زودی شاهد برگزاری مجمع عمومی در سایر استان‌ها و شهرهای کشور باشیم. چرا که باور داریم تداوم حیات نهادهای صنفی مدنی در گرو مشارکت دموکراتیک اعضای آنهاست.

محمدحسن پوره

محمد حبیبی

زنداد اوین، بند چهار

۲۱ دی ۱۴۰۳

***مرگ و مصدومیت 3 کارگر در گیلان غرب بر اثر انفجار مخزن سوخت یک تریلی**

بر اثر انفجار مخزن تانکر سوخت یک تریلی در سنگ شکن، محدوده روستای ترشگیان شهرستان شهرستان گیلان غرب، استان کرمانشاه حین جوشکاری 2 کارگر جوشکار بنام های برزو پورزنگنه و احد عیسی پورزنگنه دردم جان باختند و یک کارگر دیگر مصدوم شد.

***جان باختن یک کارگر در کاشان زیرآوار دیوار**

روزشنبه 22 دی، یک کارگر 48 ساله حین کار بر اثر ریزش دیوارحاشیه خیابان محتشم (کوی پاقیان) کاشان زیرتلی از آوارگرفتارشد و جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com